

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.334/2024/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2025. március 12. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A hamis vád büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a védő másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. május 16. napján kelt 20.Bf.5961/2024/11. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott érvényes személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkezik, tényleges tartózkodási helye a Veszprém Vármegyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

A harmadfokú eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült 7.000 (hétezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzéssel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2024. január 10. napján kelt előkészítő ülésen meghozott ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott hamis vád büntetéseben; a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntetéseben; a Btk. 346. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott közokirattal visszaélés vétségében és a Btk. 370. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás vétségében. Ezért őt, mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül, 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és a védő enyhítésért jelentett be fellebbezést, melyet írásban nem indokoltak.

[3] A Fővárosi Főügyészség a Bfel.705/2024/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés helyes, a bűncselekmény jogi minősítése törvényes. A kerületi bíróság a büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket hiánytalanul vette számba és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, azokon nem mutat túl, eltúlzottnak nem tekinthető, igazodik a vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyához és kellő visszatartó erővel bír.

[4] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. május 16. napján meghozott, 20.Bf.5961/2024/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a lopás vétsége vonatkozásában az ítéletet hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette, a közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól a vádlottat bűncselekmény hiányában felmentette és cselekményét közokirat-hamisítás büntettének (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) is minősítette. A büntetést Terhelt1val mint többszörös visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak. Helyesbítette a vádlott őrizetének befejező napját, a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést és a bűnügyi költség összegét. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[5] A másodfokú bíróság ítélete ellen a védő jelentett be törvényes határidőn belül enyhítésre irányuló fellebbezést. A fellebbezés írásbeli indokolásában a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette szerinti minősítés és akár a különös, akár a többszörös visszaesői minőség vádlott terhére történő megállapításának mellőzését, valamint a vádlottal szemben egy évnél rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte.

[6] Kiemelte, hogy a vádlott a tárgyalásról való lemondásakor a vádiratban foglalt tényállást fogadta el, amelynek a részeként a büntetőjogi elítélésére vonatkozó, a vádiratban foglalt tényállást is szükséges figyelembe venni. A 2020. szeptember 15-én kelt vádirathoz képest a vádirat az előkészítő ülés előtt, vagy az előkészítő ülésen nem került módosításra, továbbá az ügyész a vádlott terhére az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést nem terjesztett elő. Ebből következően álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben foglaltakra tekintettel a vádlott tárgyalásról való lemondását elfogadó nyilatkozatára tekintettel "hátrányosabb büntetés tilalmába" ütközik a közokirat-hamisítás büntettének - a vádiratban nem szereplő - további büntető anyagi jogszabályba ütköző, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontja szerinti minősítése, a többszörös visszaesőként való büntetés kiszabás, valamint a különös visszaesői megjelölés mellőzésének elmulasztása.

[7] Utalt rá, hogy tanú4kel szemben nem indult büntetőeljárás, illet a vádirat sem tartalmaz, mert a nyomozó hatóság ebben az ügyben nyomozást nem rendelt el, a rendőrség feljegyzése csupán a bizonyítékok rögzítésének tekintendő. Ezért került sor a Btk. 268.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti minősítés megállapítására a hamis vád tekintetében.

[8] A közokirat-hamisítás büntettének - a vád szerint a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pontja - törvényi ténybeli alapja az volt, hogy a terhelt a más nevére szóló valódi közokiratot felhasznált. A vádlott nem készített hamis közokiratot és a tartalmát sem hamisította meg (az ismeretlen módon hozzájutott személyi igazolvány és lakcímkártya tekintetében), ezért a Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pontja alapján történő jogalap szerinti másodfokú eljárásban történt minősítés jogszabálysértő, nemcsak amiatt, hogy ilyen tényállás a vádiratban nem szerepel, hanem azon okból, hogy a vádlott a vádiratban foglalt tényállást és minősítést fogadta el az előkészítő ülés során.

[9] Az ügyészi vád a különös visszaesést - a vádirati tényállás szerint - a vádiratban feltüntetett Kazincbarcikai Járásbíróság 2019. november 4. napján jogerőre emelkedett 17. B. 324/2019/74. számú ítéletben foglalt lopási cselekmény és más bűncselekmények 9 hó

börtönbüntetésre ítéléséhez azonosította be. A másodfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a [11] bekezdésben foglalt ítélet száma helyesen 17.B. 324/2018/74., a cselekményeket a vádlott társtettesként 2018. augusztus 4-én és 2018. júliusban követte el, és a vádlott e szabadságvesztéséből 2020. november 7-én szabadult.

[10] A különös visszaeső fogalmát a Btk. 459.§ (1) bekezdés 31. pont a) pontja, míg a többszörös visszaeső fogalmát a 31. pont b) alpontja határozza meg. Az ezekkel kapcsolatos tények és minősítés a Be. 422. § (1) bekezdése szerint a törvényes vád elemeinek tekintendők. A vádlott - mivel a lopás vétsége alól felmentésre került - a különös visszaesői elkövetői jogállása a büntetés kiszabásánál már a Btk. 89. § (1) bekezdése alkalmazásnak hiányában nem volt érvényesíthető, mert egyrészt a Kazincbarcikai Járásbíróság jogerős ítéletétől több mint 3 év eltelt, másrészt lopási cselekménye hiányában azonos bűncselekményt nem követett el. A másodfokú bíróság a fentiek mellett a többszörös visszaesői elkövetői jogállást sem állapíthatta volna meg, mert a vádirati tényállást ezt nem tartalmazta.

[11] Kifejtette, hogy a vádlottal szemben a halmazati büntetés szabályaira is figyelemmel a kiszabott büntetés túl szigorú, a cselekmény elkövetését követően vele szemben kiszabott büntetések nem vehetők figyelembe, nincs akadálya annak, hogy egy évnél rövidebb tartamú büntetést szabjon ki védcélval szemben a bíróság, ekként kérte enyhíteni a büntetést.

[12] Az ügyészség és a vádlott tudomásul vette az ítéletet.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.691/2024/3. számú, 2024. szeptember 27. napján kelt átiratában a védő másodfellebbezését nem tartotta alaposnak.

[14] Utalt rá, hogy a harmadfokú eljárás lefolytatásának a lehetősége megnyílt, a védelmi fellebbezés elbírálására tanácsülés kitűzését indítványozta, nyilvános ülés tartása esetére jelezte, hogy azon mind az ügyész, mind a védő jelenléte kötelező.

[15] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, ami akár az elsőfokú, akár a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[16] A vádlott az előkészítő ülésen bűnösségét beismerte és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, az elsőfokú bíróság az ítéletet ennek alapján, a Be. 504. § (6) bekezdése szerint, az előkészítő ülésen hozta meg, a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a vádirati tényállás megalapozottságát nem vizsgálta, és az ítéleti tényállást azzal egyezően állapította meg.

[17] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentettek be fellebbezést, így a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által – a vádirattal egyezően – megállapított tényállásra alapította, az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta.

[18] A Be. 617. §-ában írtakra tekintettel, a fenti előírások alapján, a harmadfokú bíróság sem vizsgálhatja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[19] A Be. 606. § (3) bekezdésében írtak szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[20] A másodfokú bíróság felmentő, a lopás vétsége miatt indult eljárás megszüntetéséről szóló, illetve a büntetőjogi minősítés megváltoztatására vonatkozó rendelkezéseivel egyetértett, figyelemmel a 2/2004. Büntető Jogegységi Határozat 2. pontjára, azok

meghozatala során a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Be. 606. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el.

[21] A vádlott többszörös visszaesői minőségének megállapítását szintén törvényesnek találta. A büntetések nyilvántartása a Kazincbarcikai Járásbíróság 17.B.324/2018/74. számú ítéletének adatait részben tévesen tartalmazza, azonban a másodfokú bíróság az ítélet hiteles kiadmányát beszerezte, és helytállóan állapította meg, hogy a Kazincbarcikai Járásbíróság a vádlottat 2019. november 04. napján különös visszaesőként ítélte szabadságvesztésre, mely büntetés végrehajtását a vádlott csak a jelen ügyben elbírálás alatt álló bűncselekményei elkövetése után kezdte meg, ezért a többszörös visszaesői minőségének megállapítása a Btk. 459. § (1) bekezdés 31/b) pontban írtak alapján attól függetlenül helyes, hogy a vádlottal szemben a másodfokú bíróság a lopás vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[22] A kiszabott büntetés nem eltúlzott, sőt inkább méltányosnak mondható.

[23] A másodfokú bíróság ítéletének további rendelkezéseit is törvényesnek tartotta.

[24] Észlelte, hogy a vádlott nem rendelkezik érvényes személyazonosító igazolvánnyal, ezt kérte megjelölni.

[25] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.5961/2024/11. számú ítéletét a Be. 623. § (1) bekezdésében írtak alapján – a vádlott személyét azonosító adatok pontosítása mellett – hagyja helyben.

[26] Ezen túlmenően pedig utalt arra is, hogy a másodfokú bíróság észlelte, hogy a Kazincbarcikai Járásbíróság 17.B.324/2018/74. számú ítéletének a vádlott különös visszaesésére vonatkozó megállapítását a büntetések nyilvántartása nem tartalmazza, a kijavítás iránt azonban nem intézkedett. Ezen, a vádlott előéleti adatai szempontjából komoly jelentőségű adat kijavítását a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 11. § (1) bekezdés c) pontjának ce) alpontja és 12. § (1) bekezdése alapján a Kazincbarcikai Járásbíróság – mint adatközlő – kezdeményezhet, ennek megfelelően kérte a harmadfokú bíróságot, hogy erre hívja fel a Kazincbarcikai Járásbíróságot.

[27] A másodfokú bíróság az irányadó és vádirati tényállással egyező tényállás alapján a Be. 615. § (2) bekezdésének b) pontjában írtak szerint az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntést hozott, amikor a lopás vétsége vonatkozásában az ítéletet hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette, a közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól pedig felmentette, amelyre vonatkozóan az elsőfokú bíróság előtti eljárásban bűnösséget megállapító rendelkezés született. A jogorvoslati nyilatkozatában a védő a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerinti, az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést sérelmezte, az arra jogosulttól származó, mely határidőben került előterjesztésre, így az joghatályos.

[28] Az ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 620. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[29] A harmadfokú nyilvános ülésen mind a fellebbviteli főügyészség képviselője, mind a védő fenntartotta az általuk írásban előadott érveket, a főügyészség képviselője kitért arra is, hogy időközben a bűnügyi nyilvántartásban helyes adatok kerültek feltüntetésre a vádlott visszaesői minőségével kapcsolatban, így az e tekintetben írásban előadott indítványát a kijavításra vonatkozóan nem tartotta fenn.

[30] A vádlott az ügy érdemében nem kívánt felszólalni, a személyi körülményei körében annyi kiegészítést tett, hogy érszűkület miatt műtötték a lábát, így a büntetés-végrehajtási intézetben nem tud dolgozni.

[31] Az utolsó szó jogán pedig előadta, hogy a cselekmények elkövetését megbánta, szabadulását követően a szakmájában szeretne elhelyezkedni külföldön, álláspontja szerint az vezetett a bűncselekmények elkövetéséhez, hogy ő nem úgy nevelkedett, mint bárki más, családban, hanem 11 éves kora óta az utcán élt.

[32] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az első és másodfokú bírósági eljárást – arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett, valamint a Be. 618. § (2) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is, illetve vizsgálta a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része vonatkozásában is a Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pontjában meghatározottakat, azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, a 608. § (1) bekezdése és a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is.

[33] A lopás vétsége vonatkozásában a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező és az eljárást megszüntető rendelkezése, csakúgy mint a közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól a vádlottat bűncselekmény hiányában felmentő rendelkezése a Be. 590. § (8) bekezdése alapján a Be. 617. §-ára figyelemmel nem képezte a harmadfokú felülbírálat tárgyát, mert e rendelkezések ellen jogorvoslati nyilatkozat nem került bejelentésre.

[34] Az elsőfokú bíróság az előkészítő eljárást a Be. LXXVI. fejezetben foglalt eljárási szabályokat betartva folytatta le. A vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben foglalt feltételek alapján került sor, ezt az eljárás során sem az ügyészség, sem a védelem nem vitatta. Tekintettel arra, hogy a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádirati tényállás megalapozottságára és a bűnösség kérdésére nem folytathatott le bizonyítást. A Be. 565. § (1) bekezdés alapján a vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.

[35] A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy a bejelentett fellebbezések a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapultak, a határozatát az elsőfokú bíróság által a vádirattal egyezően megállapított tényállásra alapította, megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során perrendszerűen járt el, eljárási szabályszegést nem követett el, a beismerő nyilatkozat elfogadása törvényes volt.

[36] A másodfokú bíróság ezen túlmenően a döntése meghozatalakor a Be. 606. § (3) bekezdésében írtakat is szem előtt tartotta, mely szerint a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye, a vádirati tényállással egyező tényállás alapján.

[37] Helytálló volt a fellebbviteli főügyészség átiratában a védő fellebbezésére tett azon észrevétel, melyet a harmadfokú bíróság is osztott, mely szerint sem a vádlott korábbi, illetve további büntetéseire vonatkozó adatok, sem az ügyészségnek a vádlott visszaesői minősége tekintetében kialakított álláspontja, sem a vádiratban megjelölt büntetőjogi minősítés nem képezi a vád tárgyává tett tényállás – a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírásának – részét, azok tekintetében akár az első-, akár a másodfokú bíróság a vádlott beismerésének az

elfogadása esetén is eltérhet a vádiratban írtaktól. Ez az értékelés felel meg az ügydöntő határozat tartalmát megjelölő, a Be. 561. § (3) bekezdésében foglalt szabályozásnak is, mely az indokolás elemeit sorolja fel, és melyből egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott személyi körülményeire megállapított tények, így a vádlott korábbi büntetéseiire vonatkozó jelentőséggel bíró adatok, valamint a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény minősítése és a bíróság által megállapított tényállás, egymástól elkülönülő és külön feltüntetendő kötelező tartalmi elemek, és nem tartoznak a tényállás körébe.

[38] Mindezek alapján rögzíthető, hogy az eljárási szabálysértések vizsgálatakor az ítéltábla sem észlelt a felülbírálat során olyan - a Be. 607. (1) bekezdése és 608. § (1) bekezdése szerinti - eljárási szabálysértést, sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság részéről, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, az ügy érdemi elbírálását kizárja és nem tapasztalt a Be. 609.§-a szerint hatályon kívül helyezéshez vezető az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést sem.

[39] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A Be. 619. § (4) bekezdése pedig kimondja, hogyha a fellebbezést – mint a jelen ügyben is – kizárólag a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja vagy a 615. § (4) bekezdése alapján jelentették be a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[40] A másodfokú bíróság által megállapított tényállás, mely egyezett a vádirati tényállással és az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállással, irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

[41] A vádlott személyi körülményeit, melyek, mint ahogy arra fentebb utalt a harmadfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja szerint nem részei a tényállásnak, az ítéltábla a nyilvános ülésen az általa előadottak alapján annyiban egészíti ki, hogy a lábán időközben érszűkülettel összefüggő műtétet hajtottak végre, így a büntetés-végrehajtási intézetben nem tud munkát végezni.

[42] A vádlott előéleti adatait pedig a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján pontosítja azzal, hogy a másodfokú ítélet [16] bekezdésében megjelölt ítélet a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.8686/2024/13. számú határozatával 2025. január 21. napján emelkedett jogerőre.

[43] A [18] bekezdésében megjelölt ítélet a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.8167/2024/14. számú határozatával 2024. november 12. napján emelkedett jogerőre. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a kiszabott büntetés tartamát 1 év 10 hónapra mérsékelte és azt a vádlottal mint többszörös visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak.

[44] A vádlott ellen a másodfokú ítéletben feltüntetetteken kívül további büntetőeljárás folyik

-a Budapesti XIX. Kerületi Rendőrkapitányságon 1299/2022. bü. számon a 2023. május 24. és 2023. november 11. napja között elkövetett több rendbeli lopási cselekmény miatt,

-a Budapesti VI. Kerületi Rendőrkapitányságon 1769/2023. bü. számon a 2023. augusztus 14. napján elkövetett lopás vétsége miatt,

-a Budapesti V. Kerületi Rendőrkapitányságon 2310/2023. bü. számon a 2023. szeptember 11. napján elkövetett lopás vétsége miatt,

-a Budapesti VIII. Kerületi Rendőrkapitányságon 3115/2024. bü. számon a 2024. augusztus 17. napján elkövetett lopás vétsége miatt,

-a Budapesti XI. Kerületi Rendőrkapitányságon 2252/2024. bü. számon a 2024. augusztus 25. napján elkövetett lopás büntette miatt,

-a Budapesti X. Kerületi Rendőrkapitányságon 1730/2024. bü. számon a 2024. július 6. napján elkövetett kifosztás büntette miatt,

-a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség B.2235/2023. számú vádirata alapján a 2023. június 8. napján elkövetett kábítószer birtoklás vétsége miatt és

-a Budai Központi Kerületi Bíróságon a Budapesti XI. és XXII. Kerületi Ügyészség B.XI.3269/2024/9. számú vádirata alapján a 2024. július 7. napján elkövetett lopás büntette miatt.

[45] A vádlott korábbi büntetései, előéleti adatai körében a védői érveléssel kapcsolatban az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor az eljárás során beszerzett és a visszaesés szempontjából helytelen adatokat tartalmazó bűnügyi nyilvántartás adatai helyett a rendelkezésre álló bírósági határozatokban szereplő tényeket vette figyelembe, melynek a vádlott többszörös visszaesői minősége megállapításakor jelentőséget is tulajdonított. A büntetések nyilvántartási rendszerébe való bejegyzés ugyanis nem konstitutív hatályú, a büntetőjogi felelősségre, a kiszabott büntetésre vagy alkalmazott intézkedésre vonatkozó tényeket pedig nem a nyilvántartásba való bejegyzés, hanem a bíróság jogerős határozata keletkezteti (BH2018.303.). A harmadfokú bíróság által beszerzett bűnügyi nyilvántartás a kifogásolt adatokat (Kazincbarcikai Járásbíróság 17.B.324/2018/74. számú ítélete) már helyesen tartalmazza, ezért annak kijavítása iránti intézkedés szükségtelenné vált.

[46] Az irányadó tényállás alapján törvényesen minősítette a másodfokú bíróság a vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság által megállapított hamis vád büntettén (Btk. 268. § (1) bekezdés a) pont) és közokirat-hamisítás büntettén (Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont) túl további egyrendbeli a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és e szerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének is. A vádlott ugyanis azzal, hogy tanú4 adatait diktálta be az őt előállító rendőröknek, és ezt a tanú4 nevére szóló ideiglenes személyazonosító igazolvány felmutatásával is alátámasztotta, melyet jelentésbe foglaltak és feljegyzést is készítettek róla a nyomozás elrendelése végett, közreműködött abban, hogy valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, a megjelölt iratok közokirati jellegére figyelemmel. A védői érveléssel ellentétben a másodfokú bíróság egyébként nem a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített, a hamis közokirat készítésében megnyilvánuló büntetendő magatartást róta fel a vádlottnak, hanem e fenti közreműködést, a 2/2004. Büntető Jogegységi Határozat 2. pontjában foglaltaknak megfelelően. Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is utalt, a jogegységi döntés indokolása arra is utal, hogy a cselekmények valóságos alakja halmazata állapítható meg, így a kérdés a büntetőjogi minősítést érintette, a bűnösség körének bővülését nem eredményezte.

[47] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[48] Ahogy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva,

egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[49] Mindezek figyelembevételével az rögzíthető, hogy a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság csaknem hiánytalanul feltárta, figyelemmel azonban a vagyoni elleni bűncselekmény miatt indult eljárás megszüntetésére, helyesen mellőzte a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből a kár megtérültét és a szabálysértési értékhatárt alig meghaladó kárértéket, ugyanakkor nem tévedett akkor sem, amikor a többszörös visszaesésen túli büntetettséget a vádlott terhére értékelte.

[50] A másodfokú bíróság által értékelt bünteteskiszabási körülményekkel a harmadfokú bíróság egyetértett, csakúgy, mint a kiszabott büntetések nemével és mértékével. Helyesen vezette le a másodfokú bíróság a halmazati szabályokra utalással, hogy a vádlottal szemben kiszabható büntetés középértéke 3 év 6 hónap, ezért az irányadó ügyészi mértékes indítványban megajánlott 1 év 6 hónap szabadságvesztés nem eltúlzott, sőt az inkább méltányosnak tekinthető. Ez az érvelés a vádlott ellen folyamatban lévő igen nagyszámú büntetőeljárás tükrében, mely a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet mutatja még inkább megerősítést nyert, ezért a kiszabott büntetés enyhítésére a harmadfokú bíróság sem látott lehetőséget. Az így kiszabott büntetés kellően szolgálja a speciális és generális prevenciók célokat is.

[51] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása törvényes volt a vádlottal szemben és annak mértéke igazodott a vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamához.

[52] Helyesen foglalt állást a másodfokú bíróság, amikor a vádlott többszörös visszaesői minőségét megállapította a Btk. 459. § (1) bekezdés 31/b) pontja alapján, ugyanis a vádlottat a Kazincbarcikai Járásbíróság 17.B.324/2018/74. számú ítéletével különös visszaesőként ítélte 2019. november 4. napján szabadságvesztésre, mely büntetés végrehajtását a vádlott csak a jelen ügyben elbírált cselekményei elkövetése (2020. március 6.) után kezdte meg, a két időpont között pedig három év még nem telt el. A lopás vétsége miatt indult eljárás megszüntetésének e minőség megállapítására nem volt kihatása.

[53] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a védői másodfellebbezést enyhítést célzóan nem találta megalapozottnak.

[54] A másodfokú ítélet további rendelkezéseit is törvényesnek tartotta a harmadfokú bíróság.

[55] Az ítéltábla ugyanakkor pontosította a vádlott Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjában írt személyes adatait.

[56] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a fenti pontosítással a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[57] A harmadfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontjának figyelembevételével a vádlott köteles az államnak megfizetni, mert a védő vádlott javára bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre.

[58] A fellebbezési jog kizárása a Be. 458. § (3) bekezdésén és a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese
előadó bíró

dr. Szabó Ágnes Petra
bíró

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.334/2024/14. számú ítélete, ennek folytán a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2024. január 10. napján kelt 12.B.20.761/2022/36. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. május 16. napján kelt 20.Bf.5691/2024/11. számú ítélete 2025. március 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. március 12. napján

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke